

Tunadalskyrkan 171015
18 e tref. Ev III
Matt 13:44-46. Jes 45:3
"Bortgömda/bortglömda rikedomar"

En skatt är något som är värdefullt, ibland handlar det om det som skulle ge mycket pengar om det skulle säljas, en annan gång handlar det om värden som inte är ekonomiska men som har ett stort affektionsvärde, känslomässigt viktigt, kanske en släktklenod, eller något som i en speciell situation fått extra betydelse.

Man talar ibland om vår sångskatt i kristna sammanhang och menar sådana sånger som har ett budskap, som talar till oss, och som betyder mycket för många. En sådan sång är pärlporten, åtminstone för oss som kommit en bit upp i åldrarna. Skulle jag be er säga någon mer sång som handlar om pärlor, som ju är en av utgångspunkterna i dagens text skulle det kanske vara svårare, men den som är intresserad av sånger, den som sjunger mycket skulle kanske säga sången "Pärlor sköna, ängder gröna Ps os 708. Man har lagt ner tid på att låta intresset fördjupa kunskapen.

Mannen i evangelietexten finns mitt i sin vardagsgärning och gör en oväntad upptäckt, han hittar en skatt. Förmodligen är det någon annan som gömt undan den eftersom det inte fanns dagens säkra lösningar då. Men mannen som hittar den säljer allt han äger för att få åkern, och därmed också del av skatten. Han är beredd att satsa för att få det som är värt ännu mer. Köpmannen är mer beräknande, Han förstår värdet i pärlan och säljer allt han äger för att kunna köpa den och få en ännu större rikedom. Och det som i de här liknelserna är det som är värt så mycket är himmelriket eller Guds rike– d.v.s det rike som har Jesus som Herre, kung och huvud, det rike som inte har jordiska gränser utan finns överallt där människor bekänner hans namn, och som består av rättfärdighet och frid och glädje i den heliga anden, och där man blir medborgare genom att tro på honom och lämna sitt liv till honom. Och att upptäcka det är som att få del av en skatt, något som är värdefullt och viktigt, så viktigt att det har återverkningar in i evigheten.

Vägen dit kan se väldigt olika ut, en del har fått den med modersmjölken, för andra har det tagit längre tid, för en del har det inte varit några större problem att bestämma sig, för andra har det varit mycket kamp och funderingar. För dem som födda i ex. muslimska länder är det andra förutsättningar än vi har här i Sverige, och ändå är det många som kommer till tro, trots att det kan kosta dem både familj och hem. Men Skatten – Jesus Kristus har varit så viktig att den är värd att satsa allt för att få oavsett hur det har gått till.

I Jesajatexten säger Herren; *Jag ger dig skatter, dolda i mörkret, gömda rikedomar, för att du skall inse att jag är Herren, att han som har gett dig ditt namn är Israels Gud.*

I liknelsen i Matteus är det människan som söker och finner, i Jesajatexten är det Gud som ger till människan. Och bägge dessa aspekter behövs, för det är ett samspel mellan Gud och människa. Han ger, vi behöver ta tag i det och använda det, och då vill han visa ännu mer. Gåvan finns där, men vi behöver öppna den, vi behöver för att använda liknelsens ord sälja allt vi äger för att få tag i det, och sedan gå vidare.

I Jesajatexten finns det två översättningar. Den nya säger: Jag vill ge dig *bortgömda rikedomar*. Den gamla översättningen säger *bortglömda rikedomar*. Det blir olika innebörd beroende på vilket ord man använder. Det som är bortgömt går att hitta, går att leta reda på och använda. Det som är bortglömt finns där men ingen bryr sig om det om man inte råkar hitta det av en slump. Men frågan är om inte båda orden är viktiga för oss idag.

Skatten i liknelsen var **bortgömd**. Den gick att leta reda på, även om det verkade vara en tillfällighet att mannen hittade den. Men om vi tänker att skatten är Jesus och vår gudsrelation, så finns det så mycket mer att hitta, finns det så mycket mer att ta reda på, men det är vi som behöver anstränga oss för att finna det. Vi får leta i guds ord, i den kristna gemenskapen, i våra livserfarenheter, och låta det vi hittar komma till användning i vårt liv. För det finns ständigt mer att hitta och uppleva. Om vi tänker tillbaks på vårt liv, så är jag övertygad om att vi tänker på ett annat sätt idag än när vi var yngre, därför att livet har lärt oss både det ena och det andra, och för att vår

förståelse av olika saker har ändrats utifrån det vi varit med om, och kanske inte minst utifrån vår relation till Guds ord och Jesus.

Att söka skatterna i Guds ord för att förstå mer är något som inte alltid går av sig självt, utan som vi behöver bestämma oss för, men som om vi gör det ger så mycket. Vi kan sätta oss med en bibelordbok, eller låta noterna som finns i många biblar ge olika infallsvinklar på olika ord, Och idag när vi har internet så är det så mycket lättare att hitta olika saker, om man bara är lite källkritisk när man letar. För det finns förklaringar till olika ord och begrepp, det finns predikningar som förklarar olika bibelställen, det finns vittnesbörd om Guds ingripanden på olika sätt, och allt ger en möjlighet att förstå mer, att tränga djupare in i skatten och kunna få en ännu större förtröstan och tillit till Jesus.

De **bortglömda** skatterna finns där ju någonstans. Det kan handla om upplevelser tidigare i livet som betydde mycket, om en iver att läsa Guds ord, om bibelord som betydde mycket, men som genom livets skeden tappat sin betydelse. Det kan handla om att använda eller inte använda sina gåvor och möjligheter. Paulus säger i ett sammanhang: Återuppliva den nådegåva du fick när människor bad för dig. Återuppliva, ta fram det där som är bortglömt, det där som du egentligen har och skulle kunna använda. Det kan bli många aha-upplevelser när man hittar det som är bortglömt – och man blir tacksam att få tag på det igen.

Vi skulle kanske behöva ställa oss frågan: Vad var det som gjorde att jag började tro på Jesus? Vad var det som betydde så mycket för mig då? Betyder det lika mycket i dag eller är det andra bitar som blivit viktigare? Vilken plats har Jesus i mitt liv idag?

Svaren på detta kan ibland bero på hur vi ser på oss själva. Emellanåt kan man känna: Varför skulle jag, som är sån och sån och tänker så kunna vara till användning för honom? Varför skulle han vilja ge mig bortglömda och eller bortglömda skatter, det är ok att han ger till andra, men varför skulle jag kunna förvänta mig någonting?

Det finns olika uttryck i bibeln för hur han ser på oss: ex med kärlek, med glädje, med närhet och värme, Margareta Melin har

sammanfattat detta i en dikt:

Jag är fin, för du har skapat mig, Jag är dyrbar för du älskar mig. Skön är jag i dina ögon, en ädelsten i din hand. Därför kan det kvitta om någon säger att jag är värdelös och dum. I mitt hjärta viskar du sanningen: att jag är värd mer än guld. Jag är din ögonsten, din hemliga skatt. Du är glad att jag finns till. Jag vill tacka dig så länge jag lever och aldrig glömma vem jag är.

Och om vi är hans skatt, då blir vi också skatter till varandra, där vi kan uppmuntra, stötta, hjälpa varandra, berätta om honom.

Det fantastiska är att det aldrig tar slut, det finns ständigt mer att upptäcka, mer att få tag på, men det är inte alltid det går av sig självt, som när man lägger in automatväxeln i en bil och det bara kör på. Det kan behövas en vilja och en insats från min sida, men belöningen blir desto större om vi satsar på att finna det.

I Jobs bok (28:5-11) står det:

5Djupt under jorden som frambringar föda förvandlas allt som av eld. 6Där nere är stenen safir och gruset är guld. 7Stigen dit är okänd för örnen, falkens öga har inte sett den, 8den trampas inte av stolta rovdjur, lejonet går inte där. 9Människan ger sig på den hårda stenen och vänder bergen ut och in. 10Hon hugger gångar in i klippan, och alla slags dyrbarheter blottas för ögat. 11Vattenådror täpper hon till, och det som var dolt förs upp i ljuset.

Allt finns där, men människan behöver bildligt talat sätta på sig arbetarbyxorna, ta fram hacka och spade och göra en insats för att hitta rikedomerna.

Paulus ber för församlingen i Kolosse och dem de har kontakt med och därigenom också för oss: *Jag ber att de skall styrkas i sina hjärtan, förenas i kärlek, och nå fram till hela den djupa och rika insikt som är kunskapen om Guds hemlighet, Kristus. I honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda. Ni har lärt känna herren Jesus Kristus, lev då i honom, med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksamhet överflöda.*

Du och jag får vara skattletare, bestämma oss för att det är värt mödan och gång på gång upptäcka vilka möjligheter som finns. Och

beroende av vår livssituation kan bibelord tala på nytt och på nytt igen med olika infallsvinklar, och bli som nya fast vi läst dem många gånger. Vi har skatten tillhands, men ingen annan gör arbetet åt oss, utan det är vi som får gå på upptäcktsfärd!

AMEN

Bibelcitater från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se